

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

"Slogom rastu male stvari, a mesloga sve polcvazi" Nar. Posl.

— Uredništvo i odpravnost na se CORSIA STADION br. 12. —

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju. Pripisana je plama tiskaju po 5 nrv. svaki radak. Oglaši od 8 redaka stoji 60 novč. za svaki redak više 5 novč. ili u službu opetovanja uz pogodbe sa upravom. Novci se daju poštarskom napitnikom (usiegno postale). Imo, prezime i najbližu poštu valja točno označiti. Komu list ne dođe na vreme, noka to javi odpravnosti u otvorenou plamou, za koju se ne plaća poštarno, ako se tavanje napravi: "Reklamacija". Doplati se i na tiskaju. — "NAŠA SLOGA" izlazi svakog četvrtka i u cijelom arku. Novci i plama šalju se na uredništvo ili odpravnost. Nabijegovani listovi se ne primaju... Predplata a poštarnom stoji 5 for., za cijelake 3 for. na godinu. Razmjerne fr. 250 na pol godine. Ivan carevinu više poštarnina. Na malo 1 br. 5 nrv.

Plemenita družba.

Istarska talijanska družba a osobito njezino glasilo porečki "listić" raznosi u bići svjet o nemirih u Liburniji, stvarih, koje mogu jedino bolestni moždani izmislići. Neima broja tog listića u poslednjo vremenu, u kojemu se nobi bezobrazno i podlo zadirkivalo u istarske Hrvate sploh a napose u rođaju i pvalke naša Liburnije.

Sada kad bi ta plemenita svojta najveće dužnja bila, da muči i da oplakuje žrtve intrige i zavadijanja nekoga puka, ona riga kroz porečku »babu« žug iz zlobnoga njenoga srdeca ni nekrjući pri tom pravi cilj: ugasi hrvatsku stranku, uništiti i onaj vapijući glas potlačenoga naroda, ukraсти i one mjesto u carevinskem vještu, što ga je mukotrpni narod jedva zadobio.

Pri tom, služeći se starom metodom, prirođenom joj od postanka, metodom denunciranja, zavadijanja i sumnjičenja, lovi se svega, što joj do rukuh dolazi.

Luž joj je najuspješnije sredstvo, zato kaže koliko smaže — samo da obesni prostotu.

Lože govoreći, da se dve narodnosti nisu nikad zakvađile — jer se znade iz poviesti, da se nisu nikad lijepe gledale, kao što se negleda rob sa tiranom. Uprijedjivo onih Kastavaca, koji danas rado po volji i želji porečko gospodo, proganjali su tujdu vlastelu a kad nijim nije ni po moglo, bacili bi budžinice namotnika jednostavno u lokvu.

Po biću danu su creški kopači vješali talijansku vlastelu na trgu — vičući smrt vlasteli, koja bijaše jed-

naka nošoj liepoj svojti. Mržnja pristači kipi još uvjek, a nobi trebalo nego da gdje i gdje progovori koji puku rječ a da bukno oganj!!

Luže govoreći, da su Hrvati omisari (?) krivi novim nemirom u Liburniji jer se dobro znaće, da joj vlastela narav upravo kano stvorena za sijati razdor, mutiti vodu to u pomučnoj lov loviti. Poznata jo svjetu ona sumljivica i mukla narav, koja utisne čovjeku u jednu ruku krunicu a u drugu bodež; poznamo one plemenite ljudi, koji čekaju iz ugla bodežom u ruci protivnika, da nanj hajdučki navalo te oboriv svoju žrtvu, podlo i kučavno uteču. Znade svjet za onu narav, koja je željna na labeni ruku gospodovati nad prostom svjetinom i koja ide zatim već od onda, kad je veliki Napoleon očistio istarsku obalu od službenih mletačkih gusara.

Po sudu tu krasne družbe gleđala je Liburnija uvjek mirne dušo talijansko spljetke a zaboravljuju državici ti, da su joj 49. godine Liburniju prva oglasila odbijajući prosvjed Talijanah i njihovih prijateljih — a to nebjijaše Liburniju kolonijalnu, nego baš Liburnija gospodska iz grada Lovranu: Već onda uvidi Ivan Konstantin Plović, Fran Čorčić i Vigil pl. Peršić, da su porečki i tvrđanskim gospodom nemogu, neće i nemaru u jedan rog puhati jer kažu: "Mi dakle soljaci, gradjani, tožaci i čobani, koji svu skupu hrvatski gospodimo a samo najmanji dio od nas talijanski u fudjini nauči, svi dakle hocete da u naših ravninu i brdinu pa i u istih primorskih naših gradovih u jeziku, kojeg naš puk nerazumije, da pišemo protokole i občinske stvari talijanski?

Izgubili otok Salaminu. Svi napori da ju opet zadohe, izjnovili nijim se; napokon odluče, da će usmrati onoga, koji spomenut je da se lde još taj ol-k osvajati. Solon pričeli se da je lud (munjen) i trčala okolo po Ateni, pjevači pjesme i potičući naroda ustanjali još jedanput na Salaminu. Vojска se skupi, imenuje Solonu svujim vojsvom i Atenjanu zauzmu otok Salaminu. Solon bijaše kada hujhanc narodi.

Samo domaći sin može što takođe za svoj prvi učenosti a dovjek budje krvni nikada ne tripti za tabe te branine. Služi svojine poteklo iz tvoje kmetske krv, oni tebi k dobru vode, oni te neće izdati jer bi tim svi i svoje izdali.

Kad se je Solon izkazao zaslužnim za svoju domovinu, izruče mu Atenjani da izradi nove zakone. Svojim je zakoni Solon mnogo pomogao slrahomatom i nevoljnikom na mi demeo ovđe spomenuti samo one, kojima određuje Solon uzorci atenske djece.

Solon nije dopustio, da se umori slahačne djele, kako su i Šparti čuli, niti je uzimao roditeljcem djele poslio sedme godine. Dječa su ostala urjeć uz oca i majku; država je samo nastojala, da pojedine škole, u kojih će se dječa pojavljivati. Dječa su se vježbala u trčanju, skakaju usvakoga stališta.

Mi da kad pišemo svakovrsne pogodbe ili da jo podkrižamo kad smo nesposobni, da razuđimo što smo podpisali? Mi da se klanjamo tudjini kad znademo, da nam je vlasta dala slobodu upravu i jednaku pravicu svakoj osobi, občini i narodnosti? ..

Ta je rječ pisala občina lovrenška još 1849. godine kad tobožnjih naših emisara još nebjijaše ni na svjetu, a ti liepo družbol hocete da jo to plod tih emisara, koje ti dapočeo držiš za tudjince, prem rodjani vescinom u Istri, služeći svu u Istri, više dobra rade Istri nego bezsmrtnici tvoji »alla Combie«, koji na Istru bacaju sjenu bezvlađja i bombah!

Luže, govoreći, da je pučanstvo tražilo nekakvu reakciju. Kakvo pučanstvo? Kakvu reakciju? Zar se to reakcija ili oporba smatra kad 2000 ljudi, novčki i zavolenih riečmi zasukanoga Talijana traži u občini od 20.000 stanovnikašto ni sami poznaju. Što traže? zar se smatra reakcijom, kad pametno ugledno i bogato pučanstvo, koje je uvjek u ogromnoj većini žigošte postupak zavedene hrpe, koja zanešena od sarenačkih prevaral i varkuh traži protuzakonito, nedopušteno?

Zar jo reakcija možda, kad ista zavedona hrpa daje najjasnije odobravajuću občini i ljudem, koji njom upravljaju, govoreći, da občina nobijaže pod nijednom drugom upravom u tako dobrom redu i stanju kakvom se sada nalazi?

Neku samo krušaju gospoda iz Poreča i Pnzina poslati kojega od svojego »regeneratori della Provincia«, košto to nekada uradišo poslavši Cudera, pa će tada viditi roukoju, u

protivnom smislu, koja se nobi zadowljila kao tada, da junačina bezkažnjeni muti i spletari. Možda se »babici i gospodim patrom Stogod sanjalo o tom: Samo pošaljite Kastavcem kakvoga skutonosu stare naobrazbe — pa da vidite okupanja! (Sliedi).

D O P I S I .

U Bresču mjesecu februara 1885. — Mila „Naša Sloga“! Ti su naša braniteljica, zugovornica i uditeljica, ti se neutraljivo briňeš, kako da izlečiš naše rane. Zato se i ja utičem k Tebi sa par redakcij iz našeg Bresča željom, da bi koristili našemu ranjeniku puka.

Mi Bresčani, Mošćenčani i Lovranci imamo zajedno jednu podeštariju a mjesto joj je u Lovranu. Bresčani i Mošćenčani imaju u občinskom vescinu malo vječnike, među kojima je i mošćenčki agent, koji se žalbuje malo ili ništa nebrine za korist ovoga puka. Ostali vječnici su što iz lovrenšdine a što iz samoga Lovrana. Dođe su poštenjaci i a samom glavaru nebi se moglo prigovoriti, kad nebi radio po volji nekoj našli protivnikab.

Medjutim bit će vađa do malih občinskih izbori za občinsko vescinu, a onda traže, da se edaberu pošteni i vršeni ljudi u občinsko vescinu. Ponajprije moraju biti dobiti krcani i značajni ljudi, koji će znati; hotjeli naša prava braniti i zagovarati. A trebit će paziti i na to, da se između Bresčanah i Mošćenčanah više nijih odabereta nego da sudi, jer Mošćenčani u Bresču neinjaju manje gospodari nego li Lovranci. Svakomu svoje po mirna Bosna.

Vidja se kadkuda neki gospodin u svih stranah ta se zna hvati, kako bi se pobrinuo za občinske stvari, i kako mu leži na srcu dobro Mošćenčanah i Bresčanah. Pokazuju nekakav svoj člančić u nekoj

i oružju, ali pazilo se, da se i njihov razum razbiristi i srca ujudi, t. j. da se u školi nauče koristiti stvari i da njim hude srceagnuto na sve, što je lepo pravedno i plemenito. Osim toga, što su učili čitanje, pisanje, neće računavat, pak i plivanje, morali su siromašniju načelni težaške poslove ili kojegod zanat, a bogatiji imali su učili se visoke znanosti.

Radišti je dužnost svakoga čovjeka, bio on kmetski ili carski sin. Kad bi Bog hotio, da nekoj ljudi narade, učinio bi te bi se porodili bez rukuh. Svet je tako uređao, da mora biti ljudih svakoga posla. Kmet mora da je na svetu, njegov stalliš je najprije, jer krumplir, grah, žito, meso i vino svakomu treba; bez svih drugih stalliših bi se nekužno životarilo, a bez kmeti nikačko. Al kako bi bilo mučno, da mora kmet sam sebi praviti čizme, batjine, zidati kuću i obavijati sve poslove. Potrebito je, da bude ljudih svakoga zanata ili arta. I da je na svetu sam kmet i zanatnik još nebi bilo dobro: bilo bi smutnjib, nemirib, svakoga za više nego ga imati.

Treba svećenik, koji tuncuči rječ božju, treba učitelj, koji podučava malene, treba sudac, da praviu kroj, rječju, treba ljudih Djeca su se vježbala u trčanju, skakaju usvakoga stališta.

A koji stalliš je najvredniji? pita se više putah. Mi bi rekli: nijedan, svil su jednako vrijedni. Više vrijedi postolar, koji poštano čišće krpę nego sto presvjetlij i preuzvišenih ministrala, ako nevrše svoja dužnosti.

Pitajmo se mi radje, što bi za naš narod u Istri najkoristnije, da se uče njezini sinovi. Po drugih zemaljih ima i previša ljudi, koji su visoke škole učili, nu tam u Istri potrebilo je odvjetnika, sudaca, ljekarab, svećenikab, učiteljih i avake vrsti učenih ljudih mnoge krv; treba nam togakao ozeblju sunca. Oni bi gledali tada korist našeg kmeta, jer bi sami od njega potekli. Smrasti smo, što nemože jedan, učinimo svil u državu. Eno u Kastvu "Bratovčina brv. ljudi u Istri", podpoznaže našu mladež u školah; svil se u nju ubrojimo, tko nemože više neka platiti nimo 80 nrv. na goštinu, ako nebude njemu bolje, bit će njegovoj djeci.

I da nezaboravimo. U atenskih školah govorio je učitelj materinskim jezikom djece t. j. grčki, jer Solonu nije bila sluma u glavi, niti nosio praznu tiku na ramenih.

talijanskoj novini radi občinskih računih i kako je plao proti nekomu sudeo. Ali moj gospodinje s nimi nećete ništa opraviti jer vam ošta nevjerojemo. Stoga da-leko od nas.

Kako smo pod Lovran, tamo imamo naše mjestno školsko vjeće. Njegovim članom bio je i naš nezaboravni župnik Logar. Po njegovoj smrti se bi se valjda morao drugi na to mjesto odabrati ali tu je valjda naš glavar radio po volji tudjio. Gospodine glavaru zar nebi bilo lepo i pravo, da sazovete zastupstvo preteće: U osobi veleđ. g. Logara izgublismo vrednu i učenu svećeniku, koji je bio i članom mjestnog školskog vjeća, a drugom članu je izteklo 6 godina. Mošćenice i Brseč imaju također svoje škole i ima i ljudi, koji se razumiju u školi. Neimaju pakto nijednoga zastupstva u mjestnom školskom vjeću, odaberimo dakle sadu jednog iz Mošćenica a jednog iz Brseča. — I u istinu, koli Mošćenici tuli Brsečani imamo uz našu vrieslu župnike i drugih poštenih muževnih, koji bi često znali zastupati to mjesto.

Nekada su politički glavarji pobadjući pojmanju aelse, pregledavali škole, razplativi za občinske stvari i potrebe, nu-mrili vreme, da mi, tako rekuć, niti ne-znamo, da imamo c. k. političkog kape-tana, kako da se vrli sav svjet oka. Opatije. Zar smo mi pastore? Pak da nismo dobro obeskrbiveni? I kako!

Martinc.

Pogled po svjetu.

U Trstu, 25. marta 1885.

Sve su novine pune o putovanju naših prejusnih priestolonaslednikih. Doček u crnogorskoj priestolnici, na Cetinju bijaše upravo veličanstven. U Kotoru dočeka visoke goste mladjani knezević Danilo, na granici sam knez Nikola, a nedaleko grada kneginja Milena. Sve po sagovoru, prostrti po putu dodjele visoki putnici, Rudolf i Štefanija na Cetinju gdje jih množtvo naroda oduševljeno pozdravlja. Go-stoljubivost junačkoga kneza bijaše upravo velika, oduševljenje bez kraja i konca. Veselje i oduševljenje postiže vrhunac, kad jo sam knez u prisudu carskih góstovuh sa balkona zaviknuo: Živili priestolja-naslednici Rudolf i Štefanija, čemu se je navod sa burnim živili odazvao.

Cetinje bijaše iste večeri kao u jednom ognju; krievovi sa bližnjih bregova razsvjetljivali su i krešili svu okolicu na daleko i široko. Može se kazati bez pretjerivanja, da bijahu primljeno visoki putnici onako, kako to samo slavenska gostoljubivost primati znade.

Naš zomljak g. Karabač pred-vodio je deputaciju austro-ugarskih podanika na Cetinji kraljeviću Rudolfu, koji je odvratio na pozdrav na-sega zemljaka vrlo ljubuznim rječim.

U Kotoru, Gružu i drugud slavo carević i carevna najveću slavu. U Gružu primiše deputaciju iz Hercegovine, koja je pozvala priestolonaslednike, da dodu pohoditi i njihovu domovinu. Carević koji je sa narodom svuda hrvatski razgovarao, obeća da će rado zadovoljiti toj želji, bude li mu to ikako moguće.

U carevinskom svjeću svršila se je razprava o proračunu. Za sablonom, koju je izazvao u carevin. vieću nje-mčki zastupnik Knot, negradili ga splitski Talijanom, izazivaju mu svoje zadovoljstvo i zahvalu. Sto je tobož branio nečije narodne pravice. Ekonovog dokaza, da je koli liberalnim (?) Niemcem toli našim Talijanom isti cilj, izazivati naime škandale, sijati medju narode mržnju i razdor te varati i slijepiti prosti puki. Vladin pred-log, da se sklopi nagodba sa svjornom željeznicom, bijaše primljen u carev. vieću.

U Hrvatskoj ništa osobita. Na-stali su bili pripremi o našinu kako da se proslavi tisućgodišnjica sv. Ci-rila i Metoda nu i ti su pripremi nu-zgredne naravi. Sve stranke pripravljaju se na izbornu borbu za odo malo za-stupničkih mjestih, što su ostala prazna u onih kotarib, gdje su se zastupnici zahvalili ili za koja bijahu, od sabora zastupničke časti biseri.

U Albaniji, nomora, biti pravog rada. Prvaci Albanijske izdali su na narod proglaš, kojim ga pozivaju, da stresu turki jarom; da se oslobođi od silnika, jer da je k tomu nadlošno shodno vrieme. Carigradska vlada na-stoji, da zabašuri sve vести dolazeće iz Albanije. Zadnje vести javljaju, da je već palo u boju do 200 Albancaca 50 Turaka i to u blizini Prizrena. Vesti ova potiče valjdo iz turanskog izvora a koliko je takovim glasovom vjerovati, netreba tek dar dokazivati.

Razmrica između Rusije i Englezke radi medje u Afganistanu nije još poravnana. Englezka izdala je nalog, da parobrodi, koji su u drugoj pričuvu (reservi), imaju biti pripravljeni i čekati zapovijed pa odlovo put baltičkog mora. S drugo strane kažu, da Rusija sakuplja silnu vojsku u Afganistanu. Obistino li se ovo visti, tad možemo očekivati krvavu borbu između ovih vojvlasti.

U Egipatu biju se Arapi sa Englezima još uvijek. Englezom reč bi, da je poslužila sreća u zadnjoj vremenu. Zarobili su mnogo Arapah i zauzeli nekoja važna mesta. Kažu, da je pac i neki hujimac krivog proroka, zapovijed jednog dijela Mahdi-ove vojske. Nu ni Englezni nemogu napraviti, kako bi valjalo, jer imaju malo vojske a k tomu vlada u onih strana silna topolina.

Franina i Jurina.

Fr. Ugoni Jurino ako si vredan, ča j' to frajkarta?

Jur. Ala ja, sudu si jušto na pravega prišao.

Fr. Tako ču, pak povej još kemu. Fruljka ti je neboro ovo: Recimo da zamu gosp. kapitan ali duhtor cesarsku baretu, gredu na štacion, sedu na mašinu pa prvu klas prez zet buletinu pak se pobjejoj kud njin vranjica drago i nikemu nis.

Jur. A po Franinu to ni jur pravo, zač bi manje s mašinu za semi bisagam-dole pobrcati i s čatre klasi ako nima buletina v žepu.

Fr. Ja, ma ti nisi ni kapitan ni duhtor i nimaš frajkartu a va prven klase bls kušnji pobrati.

Fr. Si l'ča čul, kako j' staremu sucu?

Jur. Govore, da mu je saki dan bolje od potle duhtor k-njemu redko zabija.

Fr. Čće reć, da se neda medig va Či-čariju.

Jur. Čuva trbuž za smokvi zač da su gore kozice.

Različite vesti.

Inštalacija. Presvetli biskup g. Dr. Glavina instalirao je jučer preč g. Dra. Iv. Šušta, proštom stolnoga kapela u Trstu.

Imenovanje. Ministar nutrijnij posalih imenovan je nadkomisara kod trčanskoga federalista g. Rajmunda Viduca redarstvenim savjetnikom a g. Lava Kalinović redarstvenim komisarom.

Pastirska poslanica. Primiti smo iz Porečkog pastirske poslanicu presv. g. Dra. Flappa kojom nastupa biskupsku stolicu. Poslanica je obširna, lepo sastavljena i prilično čistim jezikom pisana.

Razpisana je služba c. k. kotarskog sudca u Poreču sa placom VIII. razreda. Molbe valja podati na c.k. okružno sudišće u Rovinju do 15. aprila. Očekuje se od ministra pravosuđa, da će imenovati na to mjesto osobu, koja poznaje temeljito hrvatski jezik, kojim govorje ogromna većina pučanstva porečkog ko-tara.

Deputacija kod namjestnika. Žemaljski zastupnici gg. Matko Legion i Slav. Jenko bijabu ponedjeljak kod trčanskog namjestniku posluju Munjucab. Javili smo u svojo vrieme, da kani katarske glavarave u Voloskom ograničenju dovoljuju Munjucu, uslijed koj su mogli slobodno trgovati otom po našem oratvu. Munjuc je priroda tako mađubinski nadra-ru, da bi moral skupati od nevolje kau si nobi znali drugače pomoći. Oni lju na-ime svake godine po raznili zemljearstvu, u Štajersku, Tirol, Austriju Gorenju i Dolonju i sve do Moravske i Česke, gdje su zasluže trgujuć otom lopog novca. Sudu bi imalo prestati za Munjuc i to jednovo-vrle zaslužka, čim bi morala nastati među putom velika bled i nevolja. Z-m. zastupnici Legion i Jenko zauzeće se za unogu narod moželi namjestniku, da se Munjucem nezavara put do zaslužbe. G. na-mjestnik obecao je zastupnikom, da će se zauzeći za ovu pravednu stvar a mi se nadamo, da će molba, koju učinile zago-vornici puka imati uspjeha.

Ovom agdom razpreo se razgovor između g. namjestnika i gg. zastupniku i o kastavskih dogodnjih. Zastupnici on roda predložili su zemlje poglavaru kastav-ske i u onde dogovore u Litom. U prvoj alici, kako to je njihova zastupnička dužnost nalaže. G. namjestniku poznati je stvar Iz službeni izvještaj, a zastup-nici sulli su i vi dildi sve uvališli uhe-ili oči. Razol ljudi sude razno. G. na-mjestnik preporučio je zastupnikom, da na-stoje svimli slišati narod umiriti a zastup-nici odgovorile da su o tom i do suda nastojali i da će i od suda isto činiti u koliko njim se nebudu k tomu zaprije-potvrditi.

Dogodjaji u Kastvu. Na rod se koli u občini kastavskoj, toli u veprinackoj i lovrenskoj posve umirio. Sada Jur uvidia kako je bio od bezdu-nikah zlorabljen i zaveden. Javljaju nam se onih stranah, da se još uvijek slobodno po onih občinah klatari poznato taljan-sko tepeć. Čudimo se oblasti, da to sve mirnim okom gleda. Zar neće bližja nitko na put stari rovarenju i spletakom one prekoučarske propalice?

U trčanskih tamnicat nalazi se već više osobah iz Kastavsko i Veprinacke občine, koje su u izgredih pravačile i koje će sada morati odgovarati pred trčanskim tribunalom za počinjenu djelu. Ža-losto je, da će rad toga nustradati jedinci i mnoge obitelji ni krive m. Žda ni dužne a oni, koji nose svu krivnju za dogodivše so nerode u onih stranah, tice se veselo ruke i valjda čekati drugu sgodu, da iznova narod uznenire i po-bune. Preporučamo opet i opet oblasti, da bolje bude nad onim poštenim pokupom a da pazi na prste ljudem, kojim je jedino zanimanje smucić i spletkarit.

Dvostruka mjeru. Mi bi rado donosili u svakom broju vesticih iz svin občinah Istre, o postupku oblastih u svim pitanjih, imenito pako u izbornih kad bi nas o tom naši prijatelji točno i redovito izvješćivali. Za danas govorimo o nekoj občini. Zakoni se za jednu

občinu na jedan za drugu na drugi način-tumače kako se već vidi dotičnomu pred-stavniku oblasti. Kod nas u Isti i tumače se isti skoro uvjek na štetu Hrvata a na korist Talijanah. — U Barbanu pobjedila je kod zadnjih občinskih, izboru u dvih telihi talijanska stranka, u jednom hrvatska. Kako smo zadnji put javili, bili su zastupnici pozvani po dva puta da biraju občinsko vjeće. Zastupnici nisu došli ni prvi ni drugi put. Poslije prvoga puta pozivao je c. k. namjestnički savjetnik i upravitelj kotara puljskoga, sa otokom osobito pozvan g. Ellusegg, Iva Mištrovića k sebi, da se opravlja za što nije došao, premda neima k tomu nikakva prava. Poslije drugoga puta naištelna je c. k. kotarska puljska oblast globu za-stupnikom Hrvatom za to što nisu ni po drugi put došli.

Na sličan način izpao je izbor zastup-stva u Buzetu. Samo je ova razlika, da će ovde hrvatska stranka pobjedila u dvih telihi talijanska u jednom. Zastup-nici Talijani nisu htjeli doći k sjednici uređenoj za izbor občinskog vjeća ni prvi ni drugi put. Naši zastupnici su odmah kod prvoga sastanka zahtjevali, da se oni, koji nisu došli, kazne globom svaki sa 20 torintih. Predstavnik c. k. kotarske oblasti njim je odgovorio, da toga zakon nedopušta, jer da u takovih slučajevih može globom kazniti zastupstvo, a da zastupstvo još nije uređeno. I slijedi nit poslije prvoga put poslije drugoga puta nisu bili kažnjeni, nit od zastupstva nit od c. k. kotarske oblasti. Zakon kaže (u S. 33. obč. Izv. reda) da oni koji nedodje, podpadaju pod globu, koju može zastup-stvo odmjeriti do 20 for. Ako bi to valjalo za slučaje o kojih je govor da budi većina zastupnika došli k sjednici mogla kazniti manjemu zastupniku, koji nisu došli, ali nikad c. k. kapetan kao što je to učinio gosp. Ellusegg. O. je već drugud radio po svojoj glavi ili dao ra-diiti na štetu Hrvata, pak misli da može još. Vidićemo što će na to viseo c. k. na-mjestničtvu, k komu je manjima proti globi utek učinila. Eva i trećega primjera nejednake mjere. Dne 11. marta, istoga onoga dana kada u Buzetu, bila je sjednica obč. zastupstva u istu svrhu sa-zvana u Dubašnici kao u Buzetu. Tamo se je manjini, duhom hrvatskim nadahnuto zapretilo, da će platiti globu od 20 for, i izgubiti zastupničku čast ako nedodje, dakle uporavilo se je novi zakon. Zašto se nije to u Buzetu učinilo? Zašto se nadnevno, da će molba, koju učinile zago-vornici puka imati uspjeh?

Zar za to, jer je tamo većina hrvat-ska? Al takova nejednaka mjeru u istoj stvari, istodobno, ipak preveć udarā u oči, i mi ju ovde izložimo svjetu, oso-bito pak zastupniku Hrvata istre u Beču i njegovim drugovom. Nek vide što se događa za vlaste »pravedne svim na-rodnostim!«

Nevjerojatno i ipak isti- nit. Citamo u trčanskom službenom listu razpis natječaja na mjesto tajnika u občini lovrenskoj. Oni, koji že moliti za to mjesto moraju znati (Sveti i čuj pa divi se!) posve dobre njemački i talijanski a ako je moguće i koji od jugo-slavenskih jezikah! U Lovranu dakle, u srcu one tolike razvijane Liburnije, u kojoj pašušlj po miloj volji Hrvati i Kranjci, zahtjevaju, da bude znao budući običinski tajnik na prvom mjestu njemački, na drugom talijanski a tekdar na trećem i to ako je dobro, ako ne isto tako, po kojoj od jugoslavenskih narječja! Za one koji neznaju ili neće da znaju kažemo, da u občini lovrenskoj imade 9 desetinah Hrvata, jedna desetina potalijančenika a niti jednoga jedinoga Niemca. Pa ipak za takovu občinu traži se tajnik, koji nemora poznati jezik! 9 desetina pučanstva Pitamo svakoga, ma i najljubićega protivnika, je li igdje na svetu šta slična moguće osim kod nas u Istri. Mi zna-demo vrlo dobro, da to nije maslo, sa dašnjega zastupstva; poznamo onu kuka-vicu, koja je iznesla svoje jače u lovren-sko gnezdo. Znateljivo smo kako će se sporazumi 9 desetinah pučanstva sa budućim svojim tajnikom, koj bi bude možda znao keju rieć bugarsku — jer i taj je-

zik spada medju jugoslavenske — nu hrvatske nemora znati.

Nevjerujemo, da će onomu puku biti pravo ako se nebude mogao sporazumit' s tim, koga bude plaćao. Ubogi narode kad ćeš već jednom progledati?

Nasi Velikto-Niemci. — Nemci u "srpsku" kame podali knezu Bismarcku sa nekakvim narodnim darom. Svuda, gdje Nemci živu, sabiru se u to imenovani prinos. Posve je u redu, da svaki narod svoje velike mužave časti. Neima dakis prigovora u tom ni našim velikom Niemcem, nu ono što želimo izisknuti jest, da naši veliko-Nemci vide često u tijednu okuslukom i u svojim neviđe brvra. Nas je njihov časopis "Tričanska tetra" (Triester-Zeitung) denuncirala prigodom razprave sa Guderom, da je naš časopis veliko-hrvatski došao bi moral za znati, da kad bi to bilo, da veliko-hrvatsko neprekorakuje graniče Austro-ugarske države a mi znamo vrlo dobro za šim teže veliko-Niemci. Austrijskim Niemcem neprileđi nitiko sabirati prinos za Bismarcka, dapaće u istoj etičkoj pozivaju se trčanski Niemci, da i oni nešto doprinisu. I to je pravo nu pitanju mi, što bi kazali naši veliko-Nemci, napose naša mila "stata" kad bi ovdješnji Slaveni ili naš časopis sabrano za kojeg slavenskog vekljanu izvan Austro-ugarske, recimo za kojeg Srba, Bugara ili Rusu? Zašto bi podigli proti nam nebo i pakao u svom pravetinu? gojev obispali bi nas epuanalismom i silalnim produkti bolestnih moždjanah, da bi nam sve rebara pucali! Al da, ono što mogu i smiju Niemci, koji su odasuv tlačenjih i mrovarnih ili nesnojju po njihovom sudu Slaveni, koji danas gospoduju?

Porečke brbjarije. — Gospoda u Poreču kroz svoje glasilo, najprije prislujuju si iz našeg lista gradivo na način poznati samo njim koji se sunđaju na djeđovskoj kulturi pa to još ilustriraju sebi samim na štetu a podočnošću nam.

Ljudi ti koji negledeći stvar, negledeći pitanje navaljuju prostački sa čovjeka poštene i značajne na našeg dionoga zastupnika Vitezovića. Među ostalim poručuju po staroj edisperanoj kreuzbi: "da brbjarije ostaju brbjarije i bezplatno osumnjicanja dostojna su same čovjeka, koji je denunciran". Mi opažajemo sviđer više, da se gospodu u Poreču vrlo boje nekih osobih; oni nikad meritorno ne govore o stvari, nego navaljuju na osobe na način samo njima dozvoljen a poznat po cijelome svetu pod imenom "infamnost". To su sačuvavali naši protivljenici već od onoga doba, kad im se otkrilo njihove zlobne intrigre u poznatom Cuderovom pismu, izigrali su kapelmajstora, kojega su postali na ogled ali muzikolaju još uvijek na jedan to isti način. Cudera su uništili oni sami, da mogu dalje tjerati svoj posao, da mogu razapljavati svoje mreže pod drugimi uslovima i pod drugom firmom — a nezvanično jedino, da se njihove intrigre same po sebi odviju.

"Baba" umjesto da žali nedužne žrtve svoje zlobe, razplavlju vatru, mjesto da jesu i mrtvi podaje kamen u ruke nekoj svečini, da ga baciti neznačajući ni ona ni kamo ni kuda će; mjesto da poduči svatelinu o sveštosti zakona, ona sama krši zakon razprostranjujući lažne vesti sve pod krinkom neke preiligravaju vlasti, plebiscita stvorenja našeg kovačića.

Pri čeloi toj nesretnoj komediji jedino nas tješi činjenica, da mi, ostajući ujerni svojemu načelu puk smo uvjek obrubali na pravil put i da naša narav, nemognu radjati toliko klevete i toliku osumnjicanju, ostala je jedna te ista, iskrena i poštena.

Iz Dubašnicu primili smo i drugi dopis o poslednjem izboru obč. glavaru i savjetu. Drugi dopis nesudara se sa prvim, t. j. dvoji, da će muževi, koji su na čelu občinske uprave, bitjeti početkovno i nepristrano raditi za obč. dobro. Imadeno, dakkle dva dopisa o istom predmetu od raznih osobah. Za sada nepriljubljeni u jednoga ni drugoga već čemo malo čekati, da vidimo, koji li naš je od dopisniku izvjestio po duši i pravici a koji protivno. Doznamo li, da nas je jedan ili drugi dopisnik hotomice namazdariti bolio, nećemo mu stati dužni.

Razjašnjenje. U člančiću "Nekoliko rječi" u poslednjem broju r-đno

je, da mjesto zastupnika, koji ne dodjuni k drugoj sjednici uređenoj za izbor občinskog vječeta zastupa oni zamjenici, koji su u istom izbornom tijelu dobili najviše glasova za članova zastupstva. Da nebi to koji kriuo tumačio, navadjamo još jednom dotične rječi zakona prilожena u 11. broju našega lista. Kad nebi izabrani nik drugoj sjednici u rečenoj svrhu sazvao došao, da nastupa kao član zastupstva, dotično kao zamjenik onaj, koji je u dotičnom izbornom tijelu dobio najveći broj glasova za članovo zastupstvo ili odnosno za zamjenike. A to će reći, da u takova slučaju postanu zastupnici oni, koji su kao zastupnici imali najviše glasova iza onih, koji su bili po većini izabrani u dotičnom tijelu a nisu došli k rečenim sjednicama. Ako su, recimo u prvom izbornom tijelu, dobili većinu glasova za zastupnike Talijani a manju Hrvati, iako neće da Talijani-zastupnici dođi k sjednicama za izbor občinskog vječeta ni drugi put u tu svrhu pozvani, tada stupi na njihovo mjesto Hrvati-zastupnici. Isto je tako i sa zamjenicima ili sostitutima.

Pazinskoj gimnaziji živoni smrtno zvono. — V-đ se ugo vremeno govor i piše, da bi bila za pisanu njemačka gimnazija prenesena u Pulu. Sud je stvar već odlučena i početkom dođuće školske godine bit će to valjda već gotov.

Pre nekoliko dana je naime municipalium grada Pula, zaključio doprinesti 20.000 forintab za gimnaziju, koja bi sa uonomu otvoriti imati i to sa nje mađkim naučnim jezikom.

Talijanski jezik podučavati će se na ravanski kao obligatni predmet, ne hrvatski, dokako da se nije po obliku niti pomislio. Grad Pula mora imati vrlo mnogo novaca, kad ovako ljepe svotu odlučuje za njemačku gimnaziju. Zar nezauja gospoda u Pulu da bi im vlasta njemačku gimnaziju bila dala i bez njihovog prinosu samo da bi ju zapitali bili? Zar nevide gospoda kako se po Istri, osobito med hrvatskim pukom, dižu škole njemačke i bez da ih tko pita niti treba?

Zaključkom puljskog gradskeg vječeta nije dodato još odlučeno, da će biti pazišna gimnazija prenesena u Pulu, ali to je naravski posljedica otvorenja gimnazije u Pulu. Čim se bude naime odlučilo otvoriti gimnaziju u Pulu, odrediti će se i začrtanje pazišnike, jer se za nju nebi naišlo dostanato dјakob.

Nam u latini — kad nam nije dozvano ni sanjati o hrvatskoj gimnaziji u Istri — svejedno je bila njemačka gimnazija u Pazinu ili Puli; što so jozika tiče, ipak moramo kazati, kad već hrvatsku ne možemo dobiti, da nam je milje viditi u Pulu njemačku gimnaziju nego talijansku. Kako smo vidili u pazišnoj njemačkoj gimnaziji, oškad obstoje nija se još niti jedan Hrvat ni Talijan ponosio. Hrvat ostao je Hrvat, Talijan ostao je Talijan. To se nebi za stalno moglo kazati kada bi ona gimnazija talijanska bila.

Mi dakle volimo njemačko nego talijansku gimnaziju u Pulu, jer ako nam ista nebude mnogo koristila, neće nam nadamo se, niti škoditi.

Ovom prilikom bi ipak imali još primenuti, pošto se u gimnazijah odgajaju svedenci, činovnici, odvjetnici, lečnici itd. dakkle sve ljudi, koji moraju svaki dan nepriskidno s narodom občiti, i pošto taj narod većinom hrvatski govor, da bi se vlasti moralia već jednom poskrbiti, da u budućoj puljskoj gimnaziji bude hrvatski jezik obligatan predmet za sve a ne samo za Hrvate, jer svim koji u Istri živu i s narodom obč. hrvatski je jezik neophodno potrebti.

Dakje dakle mladostil prilike, da taj jezik nudi na dobu i na lagak način, da se na moru pod starost a učenjem istogu mučiti. Tolkio za sadu o budućoj puljskoj gimnaziji.

Občinski Izbori u Kopru obavili su se prešlog čedna. U člukom i trećem tijelu izabrani su većinom prije starije uprave a u prvom tijelu činovnici.

je, da mjesto zastupnikab, koji ne dodjuni k drugoj sjednici uređenoj za izbor občinskog vječeta zastupa oni zamjenici, koji su u istom izbornom tijelu dobili najviše glasova za članova zastupstva. Da nebi to koji kriuo tumačio, navadjamo još jednom dotične rječi zakona prilожena u 11. broju našega lista. Kad nebi izabrani nik drugoj sjednici u rečenoj svrhu sazvao došao, da nastupa kao član zastupstva, dotično kao zamjenik onaj, koji je u dotičnom izbornom tijelu dobio najveći broj glasova za članovo zastupstvo ili odnosno za zamjenike. A to će reći, da u takova slučaju postanu zastupnici oni, koji su kao zastupnici imali najviše glasova iza onih, koji su bili po većini izabrani u dotičnom tijelu a nisu došli k rečenim sjednicama. Ako su, recimo u prvom izbornom tijelu, dobili većinu glasova za zastupnike Talijani a manju Hrvati, iako neće da Talijani-zastupnici dođi k sjednicama za izbor občinskog vječeta ni drugi put u tu svrhu pozvani, tada stupi na njihovo mjesto Hrvati-zastupnici. Isto je tako i sa zamjenicima ili sostitutima.

Pazinskoj gimnaziji živoni smrtno zvono. — V-đ se ugo vremeno govor i piše, da bi bila za pisanu njemačka gimnazija prenesena u Pulu. Sud je stvar već odlučena i početkom dođuće školske godine bit će to valjda već gotov.

Pre nekoliko dana je naime municipalium grada Pula, zaključio doprinesti 20.000 forintab za gimnaziju, koja bi sa uonomu otvoriti imati i to sa nje mađkim naučnim jezikom.

Talijanski jezik podučavati će se na ravanski kao obligatni predmet, ne hrvatski, dokako da se nije po obliku niti pomislio. Grad Pula mora imati vrlo mnogo novaca, kad ovako ljepe svotu odlučuje za njemačku gimnaziju. Zar nezauja gospoda u Pulu da bi im vlasta njemačku gimnaziju bila dala i bez njihovog prinosu samo da bi ju zapitali bili? Zar nevide gospoda kako se po Istri, osobito med hrvatskim pukom, dižu škole njemačke i bez da ih tko pita niti treba?

Zaključkom puljskog gradskeg vječeta nije dodato još odlučeno, da će biti pazišna gimnazija prenesena u Pulu, ali to je naravski posljedica otvorenja gimnazije u Pulu. Čim se bude naime odlučilo otvoriti gimnaziju u Pulu, odrediti će se i začrtanje pazišnike, jer se za nju nebi naišlo dostanato dјakob.

Nam u latini — kad nam nije dozvano ni sanjati o hrvatskoj gimnaziji u Istri — svejedno je bila njemačka gimnazija u Pazinu ili Puli; što so jozika tiče, ipak moramo kazati, kad već hrvatsku ne možemo dobiti, da nam je milje viditi u Pulu njemačku gimnaziju nego talijansku. Kako smo vidili u pazišnoj njemačkoj gimnaziji, oškad obstoje nija se još niti jedan Hrvat ni Talijan ponosio. Hrvat ostao je Hrvat, Talijan ostao je Talijan. To se nebi za stalno moglo kazati kada bi ona gimnazija talijanska bila.

Mi dakle volimo njemačko nego talijansku gimnaziju u Pulu, jer ako nam ista nebude mnogo koristila, neće nam nadamo se, niti škoditi.

Ovom prilikom bi ipak imali još primenuti, pošto se u gimnazijah odgajaju svedenci, činovnici, odvjetnici, lečnici itd. dakkle sve ljudi, koji moraju svaki dan nepriskidno s narodom občiti, i pošto taj narod većinom hrvatski govor, da bi se vlasti moralia već jednom poskrbiti, da u budućoj puljskoj gimnaziji bude hrvatski jezik obligatan predmet za sve a ne samo za Hrvate, jer svim koji u Istri živu i s narodom obč. hrvatski je jezik neophodno potrebti.

Dakje dakle mladostil prilike, da taj jezik nudi na dobu i na lagak način, da se na moru pod starost a učenjem istogu mučiti. Tolkio za sadu o budućoj puljskoj gimnaziji.

Občinski Izbori u Kopru obavili su se prešlog čedna. U člukom i trećem tijelu izabrani su većinom prije starije uprave a u prvom tijelu činovnici.

Između dalmatinskih tvornica liquera, zaustavljejanja ona g. Romana Vlahov-a, koju je podignuta prije 25 godina, jedno od prvih mjestih to se može istom dalmatinskoj industriji punim pravom ponositi. Proizvod ove tvornice bijabu na svih izložbama — gdje bijabu izloženi — ozivljam priznani odlikovani. **Glixira Vlahov** poznat je radi dobroih medicinskih svojstava, a **Maraskina** spada među najbolje liquere, koji se proizvadaju u Austriji. Isto tako ublijbjen i tražen je **Roč Coccolac**, rafijaljivki sastavina, kojeg proizvaja ista tvornica. Nemanje vrednosti jesu izvrstna dalmatinska vina, koja pripravlja g. Vlahov, koji se natječe sa najpoznatijim svjetskim vinom. Osobite vrsti tog vina kao: Vugova, Plavinić, Tartar itd. uživaju najbolji glas. Prije jedne i pol godine otvorio je g. Vlahov i u Trstu područnicu za razprodaju svojih proizvoda a mi mu želimo u tom, najbolji uspjeh, da bi naime otvorio put i u daleki svjet izvrstnim dalmatinskim proizvodom i tim došao do većeg uslaza on i zemlja, koja ga je porodila.

Članovi, Bratovčine hrvatskih ljudi u Istri.

Po 1 for. durali su sledeća gospoda:

Rolo Luka, pr. ravnatelj kralj. načinske škole, Damjan Narčić, Lochner Aleksander, Mehovčić Andrija, Zuvić Štefan uč. učitelj, Bakarčić Josip, trgovac, Ditrle Ivan Nep., občinski blagajnik, Hiro Dragutin, pučki učitelj, Čepulić Egidij, gradski kapetan, Grilener Ferdo, poreznički, Helmann Andre, poreznički oficijal, Momčilović Luka, carinarski oficijal, Katarinčić Milivoj, Stjelčić Štefan, knjigovodja, Peruško Jakov, poduzetnik, Godinu Ferdo, trgovac, Svi u Bakru. Ukupno 10 forinta. Kao utomljitelj za 25 for. pristupio je dr. Fr. Mandić.

Pomorske vesti.

Navili za brodove na jedra iz Trste.

Za Marsilju	frt. 12	po ton. dugah
• Cetra	12 i pol	•
• Bordeaux	13 i pol	•
• Mutu	18	1eca
• Algeriju	28 i pol 1100 unč. franc.	milot.
• Messilu	18	1200
• Cagliari	26	•
• Parcias	20	•
• Pirej	25	•
• Aleksandrija	26	1000
• Port-Saíd	25	•

iz Rieke.

Za Marsilju	frt. 12,50	po ton. dugah
• Cetra	18	•
• Bordeaux	14	•
• Marsilju	14	bordun
• Cetra	14	•
• Port-Vendres	15	•
• Algeriju	30	po 1100 unč. milot.
• Bašam	150	po prazn. barilu

Navili za parobrode iz Rieke:

Za Cetra	frt. 12	po ton. dugah
• Bordeaux	14	•
• Rouen	16	po 1015 klg. hrast. drva
• "	20-30	po 1000 lit. vina.

Kretanje austro-ugarskih brodova u turističku linozmatu.

Odjedrili su:

Riedel 15. ožujka. Ossolnik A, Jelenčić za Cetru. Marco Marin, Dičić za Maratoniju. Columbus, Meneghetti za Trst. — Carigrada 9. ožujka. Javor, Kumanovac za Mursiju. — Gračenida 11. ožujka. Admaston, — za Cetru. — N. Jork 8. ožujka. Ibar, Sisic za Beograd. — Cagliari 9. ožujka. Virgo, Gladulic za Stockholm. — Samaranga 5. veljače. Conto Oscar L, Ragusin za Melbourne. — Snirne 7. ožujka. Dorina, Miroslav za Falmouth. — P. Bades 1. ožujka. Ukraine, Mirković za Genovu. — Charleston 2. veljače. Deli, užka, Vidović za Trst. — Malta 8. ožujka. Gregorius, Antončić za Trst. — Carigrada 7. ožujka. Javor, K. menarović za Maratoniju. — S. Maričić, D. Gamulin, Cosmo G, Peršić za Galac. 10. Padre Figli, Stuk za Odessa. — Jurko, Patričević za Atovin, Kosović za Batum. — Lamok, Piskulić za Calef. — 11. Paolino T, Pendo za Timbruk. — 13. Mati An, Bielovučić za Varušu. — Poljan, Košić za Budimpeštu. — 14. Agres 6. veljače. — 15. Vinko, Madić za Falmouth. — 16. Agres 6. veljače. — 17. mar. Istra, Klaićević za Carigrad. — 17. mar. Istra, Klaićević za Trapeni. — 18. mar. Capricorno, Peselj za Trapani. — 19. mar. Moretta 14. mar. Caterina B, Babić za Torreyeviju. — 20. mar. Capricorno, Peselj za Tybes. — 21. mar. — 22. mar. — 23. mar. — 24. mar. — 25. mar. — 26. mar. — 27. mar. — 28. mar. — 29. mar. — 30. mar. — 31. mar. — 32. mar. — 33. mar. — 34. mar. — 35. mar. — 36. mar. — 37. mar. — 38. mar. — 39. mar. — 40. mar. — 41. mar. — 42. mar. — 43. mar. — 44. mar. — 45. mar. — 46. mar. — 47. mar. — 48. mar. — 49. mar. — 50. mar. — 51. mar. — 52. mar. — 53. mar. — 54. mar. — 55. mar. — 56. mar. — 57. mar. — 58. mar. — 59. mar. — 60. mar. — 61. mar. — 62. mar. — 63. mar. — 64. mar. — 65. mar. — 66. mar. — 67. mar. — 68. mar. — 69. mar. — 70. mar. — 71. mar. — 72. mar. — 73. mar. — 74. mar. — 75. mar. — 76. mar. — 77. mar. — 78. mar. — 79. mar. — 80. mar. — 81. mar. — 82. mar. — 83. mar. — 84. mar. — 85. mar. — 86. mar. — 87. mar. — 88. mar. — 89. mar. — 90. mar. — 91. mar. — 92. mar. — 93. mar. — 94. mar. — 95. mar. — 96. mar. — 97. mar. — 98. mar. — 99. mar. — 100. mar. — 101. mar. — 102. mar. — 103. mar. — 104. mar. — 105. mar. — 106. mar. — 107. mar. — 108. mar. — 109. mar. — 110. mar. — 111. mar. — 112. mar. — 113. mar. — 114. mar. — 115. mar. — 116. mar. — 117. mar. — 118. mar. — 119. mar. — 120. mar. — 121. mar. — 122. mar. — 123. mar. — 124. mar. — 125. mar. — 126. mar. — 127. mar. — 128. mar. — 129. mar. — 130. mar. — 131. mar. — 132. mar. — 133. mar. — 134. mar. — 135. mar. — 136. mar. — 137. mar. — 138. mar. — 139. mar. — 140. mar. — 141. mar. — 142. mar. — 143. mar. — 144. mar. — 145. mar. — 146. mar. — 147. mar. — 148. mar. — 149. mar. — 150. mar. — 151. mar. — 152. mar. — 153. mar. — 154. mar. — 155. mar. — 156. mar. — 157. mar. — 158. mar. — 159. mar. — 160. mar. — 161. mar. — 162. mar. — 163. mar. — 164. mar. — 165. mar. — 166. mar. — 167. mar. — 168. mar. — 169. mar. — 170. mar. — 171. mar. — 172. mar. — 173. mar. — 174. mar. — 175. mar. — 176. mar. — 177. mar. — 178. mar. — 179. mar. — 180. mar. — 181. mar. — 182. mar. — 183. mar. — 184. mar. — 185. mar. — 186. mar. — 187. mar. — 188. mar. — 189. mar. — 190. mar. — 191. mar. — 192. mar. — 193. mar. — 194. mar. — 195. mar. — 196. mar. — 197. mar. — 198. mar. — 199. mar. — 200. mar. — 201. mar. — 202. mar. — 203. mar. — 204. mar. — 205. mar. — 206. mar. — 207. mar. — 208. mar. — 209. mar. — 210. mar. — 211. mar. — 212. mar. — 213. mar. — 214. mar. — 215. mar. — 216. mar. — 217. mar. — 218. mar. — 219. mar. — 220. mar. — 221. mar. — 222. mar. — 223. mar. — 224. mar. — 225. mar. — 226. mar. — 227. mar. — 228. mar. — 229. mar. — 230. mar. — 231. mar. — 232. mar. — 233. mar. — 234. mar. — 235. mar. — 236. mar. — 237. mar. — 238. mar. — 239. mar. — 240. mar. — 241. mar. — 242. mar. — 243. mar. — 244. mar. — 245. mar. — 246. mar. — 247. mar. — 248. mar. — 249. mar. — 250. mar. — 251. mar. — 252. mar. — 253. mar. — 254. mar. — 255. mar. — 256. mar. — 257. mar. — 258. mar. — 259. mar. — 260. mar. — 261. mar. — 262. mar. — 263. mar. — 264. mar. — 265. mar. — 266. mar. — 267. mar. — 268. mar. — 269. mar. — 270. mar. — 271. mar. — 272. mar. — 273. mar. — 274. mar. — 275. mar. — 276. mar. — 277. mar. — 278. mar. — 279. mar. — 280. mar. — 281. mar. — 282. mar. — 283. mar. — 284. mar. — 285. mar. — 286. mar. — 287. mar. — 288. mar. — 289. mar. — 290. mar. — 291. mar. — 292. mar. — 293. mar. — 294. mar. — 295. mar. — 296. mar. — 297. mar. — 298. mar. — 299. mar. — 300. mar. — 301. mar. — 302. mar. — 303. mar. — 304. mar. — 305. mar. — 306. mar. — 307. mar. — 308. mar. — 309. mar. — 310. mar. — 311. mar. — 312. mar. — 313. mar. — 314. mar. — 315. mar. — 316. mar. — 317. mar. — 318. mar. — 319. mar. — 320. mar. — 321. mar. — 322. mar. — 323. mar. — 324. mar. — 325. mar. — 326. mar. — 327. mar. — 328. mar. — 329. mar. — 330. mar. — 331. mar. — 332. mar. — 333. mar. — 334. mar. — 335. mar. — 336. mar. — 337. mar. — 338. mar. — 339. mar. — 340. mar. — 341. mar. — 342. mar. — 343. mar. — 344. mar. — 345. mar. — 346. mar. — 347. mar. — 348. mar. — 349. mar. — 350. mar. — 351. mar. — 352. mar. — 353. mar. — 354. mar. — 355. mar. — 356. mar. — 357. mar. — 358. mar. — 359. mar. — 360. mar. — 361. mar. — 362. mar. — 363. mar. — 364. mar. — 365. mar. — 366. mar. — 367. mar. — 368. mar. — 369. mar. — 370. mar. — 371. mar. — 372. mar. — 373. mar. — 374. mar. — 375. mar. — 376. mar. — 377. mar. — 378. mar. — 379. mar. — 380. mar. — 381. mar. — 382. mar. — 383. mar. — 384. mar. — 385. mar. — 386. mar. — 387. mar. — 388. mar. — 389. mar. — 390. mar. — 391. mar. — 392. mar. — 393. mar. — 394. mar. — 395. mar. — 396. mar. — 397. mar. — 398. mar. — 399. mar. — 400. mar. — 401. mar. — 402. mar. — 403. mar. — 404. mar. — 405. mar. — 406. mar. — 407. mar. — 408. mar. — 409. mar. — 410. mar. — 411. mar. — 412. mar. — 413. mar. — 414. mar. — 415. mar. — 416. mar. — 417. mar. — 418. mar. — 419. mar. — 420. mar. — 421. mar. — 422. mar. — 423. mar. — 424. mar. — 425. mar. — 426. mar. — 427. mar. — 428. mar. — 429. mar. — 430. mar. — 431. mar. — 432. mar. — 433. mar. — 434. mar. — 435. mar. — 436. mar. — 437. mar. — 438. mar. — 439. mar. — 440. mar. — 441. mar. —

talijanskoj novini radi občinskih računih i kako je pisao proti nekomu sudeo. Ali moj gospodine! nami nećete ništa opraviti jer vam ništa nevjerojamo. Stoga dajte i do nas.

Kako smo pod Lovran, tamo imamo i našo mjestno školsko vjeće. Njegovim članom bio je i naš nezaboravni župnik Logar. Po njegovoj smrti bi se bio valjda morao drugi na to mjesto odabrati ali i tu je valjda naš glavar radio po volji tijedna. Gospodine glavaru zar nebi bilo lepo i pravo, da sazovete zastupstvo prečete: U osobi velež, g. Logara izgublismo vredna i učena svećenika, koji je bio i članom mjestnog školskog vjeća, a drugomu članu je izteklo 6 godina. Možećnici u Brseču imaju također svoje škole i ima i ljudi, koji se razumiju u školu. Neimaju pako nijednoga zastupnika u mjestnom školskom vjeću, odaberimo dakle sedu jednog iz Možećnici a jednog iz Brseča. — I u Isčini, koli Možećnici toli Brsečani imamo uz naše vredne župnike i drugih poštensih mužavaca, koji bi častno znali zastupati to mjesto.

Nekada su politički glavari pohadili i pojmanju selac, pregledavali škole, razpitivali za občinske stvari i potrebe, nu im više vremena, da mi, tako reku nit neznamo, da imamo o.k. političkog kapetana, kako da se vrati sav svjet oko Operije. Zar smo mi pastoreci? Pak da nismo dobro obeskrbljeni? I kako!

Martinoc.

Pogled po svetu.

U Trstu, 25. marta 1885.

Sve su novine puno o putovanju naših prejasnih priestolonaslednikah. Doček u crnogorskoj priestolnici, na Cetinju bijaše upravo veličanstven. U Kotoru dočeka visoke goste mladahnji knežević Danilo, na granici sam knez Nikola, a nedaleko grada kneginja Milena. Sve po sagovorih, prostrti po putu dodjose visoki putnici, Rudolf i Štefanija na Cetinje, gdje jih mnoštvo naroda oduševljeno pozdravljaše. Gostoljubivost junačkoga kneza bijaše upravo velika, oduševljeno boz kraja i konca. Veselje i oduševljeno postiže vrhunac, kad je sam knez u prisutu carskih gostova sa balkona zaviknuo: Živili priestolja-naslednici Rudolf i Štefanija, čemu se je narod sa burnim živilim odazvao.

Cetinje bijaše isto večeri kao u jednom ognju; kriesovi su bližnjih bregova razsvetljivali su i krasili sru okolicu na daloko i široko. Može se kazati bez pretjerivanja, da bijaše primljeni visoki putnici onako, kako to samo slavenska gostoljubivost primati znače.

Naš zemljak g. Karaboić prodvodio je deputaciju austro-ugarskim podanikom na Cetinji kraljeviću Rudolfu, koji je odvratio na pozdrav našeg zemljaka vrlo ljubeznimi riečmi.

U Kotoru, Gružu i drugud slave carević i carevna najveći slavu. U Gružu primiše deputaciju iz Hercegovine, koja je pozvala priestolonaslednike, da dodiju pohoditi i njihovu domovinu. Carević koji je sa narodom svuda hrvatski razgovarao, obeća da će rado zadovoljiti toj želji, bude li mu to ikako moguće.

U carevinskom svetištu svršila se je razprava o proračunu. Za sablazan, koju je izazavao u carovin. više nječki zastupnik Knotz, nagrađili ga splitski Talijomani, izraziv mu svoje zadovoljstvo i zahvalu, što je tohož branio nečije narodne pravice. Eto novog dokaza, da je koli liberalnim (!) Niemcem toli našim Talijanom isti cilj, izazivati naime škandale, sijati među narode mržnju i razdor te varati i slijepiti prosti puk. Vladin predlog, da se sklopni nagodba sa sjevernom Željeznicom, bijaše primljen u carev. vjeću.

U Hrvatskoj ništa osobita. Nastali su bili pripremi o načinu kako da se proslavi tisućgodišnjica sv. Cirila i Metoda nu i ti su pripremi nuzgredne naravi. Sve stranke pripravljaju se na izbornu borbu za ono malo za-stupničkih mjestah, što su ostala prazna u onih kotarima, gdje su se "zastupnici" zahvalili ili za koju bijahu od sabora zastupničke časti lišeni.

U Albaniji, nemora, biti pravog reda. Prvaci Albanije izdali su na narod proglaš, kojim ga pozivaju, da strose turški jarani, da se oslobođi od silnika, jer da je k tomu nadošlo shodno vrieme. Carigradska vlada nastoji, da zabašuri sve vesti dolazeće iz Albanije. Zadnje vesti javljaju, da je već palo u boju do 200 Albancaka i 50 Turaka i to u blizini Prizrenja. Višest ova potiće valjda iz turškog izvora a koliko je takovim glasovom vjerovati, netreba teškar dokazivati.

Razmiron između Rusije i Englezke radi medje u Afganistanu nije još poravnana. Englezka izdalu je nalog, da parobrodi, koji su u drugoj pričuvu (reservi) imadu biti pripravljeni i čekati zapovred pa odplove put baltičkog mora. S drugo strane kažu, da Rusija sakuplja silnu vojsku u Afganistanu. Obistino li se ove vesti, tad možemo očekivati krvavu borbu između ovih vojvodstava.

U Egiptu biju se Arapi sa Englezom još uvijek. Englezom reč bi, da je poslužila sreća u zadnjo vrieme. Zarobili su mnogo Arapa i zauzeli nekoja važna mjesta. Kažu, da je pau i neki ljudima krivog proroka, za povjednik jednog diela Mahdi-ovo vojske. Nu ni Englezni nemogu napredovati, kako bi valjalo, jer imadu malo vojsko a k tomu vlast u onih stranah silnu topilinu.

Franina i Jurina.

Fr. Ugoni Jurino ako si vredan, da j' to frajhart?

Jur. Ala ja, bada si jušto na pravega prišao.

Fr. Tako ču, pak povej još kemu. Fraj kartu ti je neboro ovo: Reclino da zamu gosp. kapitan al duktor cesarsku baretu, gredu na štacijon, sedu na matatu u prvu klas prez zet huteljnu pak se pejšaju kud njin vranjica dragao i nikemu niš.

Jur. A po Franinu to ni jur pravo, zač bi mane s mašini za semi bisnagam dole pobrcali i s češte klasi ako niman buletina u žepe.

Fr. Ja, ma ti nisi ni kapitan ni duktor i nimaš frajharti a va prven klasu bliskušni pobrati.

</div

zik spada među jugoslavenske — nu hrvatske nemora znati.

Nevjerujemo, da će onomu puku biti pravo ako se nebude mogao sporazumiti ni sa onim, koga bude plaćao. Ubogi, narode kad će već jednom progledati?

Naši Veliko-Niemci. — Niemi u crnjih kape podarili kneza Bismarcka sa nekakvim narodnim darom. Svakda, da, da je Niemci živu, sabiru se u to imo novčani prinosi. Posve je u redu, da svaki narod svoje velike muževne časti. Neima dakis prigovora u tom ni našim velikonočnim, nu ono što želimo izstaknuti jest, da naši veliko-Niemci vide često u tudjem okuslaku i u svojim nevide-brvna. Nas je njihov časopis «Triesdaska tetos» (Triesler Zeitung) denuncirala prigodom razprave sa Guderom, da je naš časopis veliko-hrvatski dočim bi moral zнати, da kad bi i to bilo, da veliko-hrvatsko neprekorakađe graniči Austro-ugarske države a mi znamo vrlo dobro za čime teže veliko-Niemi. Australski Niemci neprileći niti su bavili prinosu za Bismarka, dapače u istoj steti pozivaju se trčanski Niemci, da oni nešto doprinesu. I to je pravo nu pištamo mi, što bi kazali naši veliko-Niemci, napose naša mila »tetos« kad bi ovdanji Slaveni ili naš časopis sabrati za kojeg slavenskog vještina izvan Austro-ugarske, recimo za kojeg Srba, Bugara ili Rusiju? Zaisto bi podigli proti nam nebo i pakao a u svom pravilnom (ili) gajevo obispali bi nas «paustavismom» i slijednimi produkti bolesti moždjanac, da bi nam sve rebara pucala! A i da, ono što mogu i smiju Niemi, koji su odasvud tlačeni (ili) mrvareni (ili) nesmiju po njihovom sudu Slaveni, koji dumas gospodju [7]!

Porečke brbiljarije. — Gospođa u Poreču kroz svoja glasila, najprije prizvajaju si iz našega lista gradivo na naši poznati sano ujma koji se sunđuru na djeđovskoj kulturi pa to još ilustriraju sebi samim na štetu a podnipošto nam.

Ljudi ti koji negledeš stvar, negledeš pitanje navaljuju proštački na čovjeka poštenu i značajnu na našega džingoga zastupnika Vitezovića. Među ostalim poručuju po staroj »disperejanje« krežubi: »da brbiljarije ostaju brbiljarije i bezplatno osimnajstočina dostojna su samo čovjeka, koji je denuncira«. Mi opažujemo svadjeti više, da se gospodu u Poreču vrlo boje nekih osobah; oni nikad meritorno ne govore o stvari, nego navaljuju na osobe na našim samim dozvoljenim a poznat po cijelom svetu pod imenom »infamante«. To su sačuvali naši prilovi već od onoga doba, kad ih se otkrilo njihove zlobne intrige u poznatom Cuderovom pismu, izgrili su kapelmajstora, kojega su postali na ogled ali muzeoliku još uvijek na jedan te jati način. Cudera su uništili oni sami, da mogu dulje tjerati svoj posao, da mogu razapinjati svoje mreže pod drugim uslovom pod drugom firmom — a neznaju jačnicu, da se njihove intrige same po sebi odaju:

»Baba umjesto da žali nedužne žrtve svoje zlobe, razpiruje vatru, inješto da tješi i mrije podaje kamen u ruke neukoj svjetlini, da ga bací nezaujavići ni oni ni kamo ni kuda će; mjesto da poduci svjetlinu o svetlosti zakona, ona sama krši zakon razprostranjujući lažne vesti avel pod kriom neke privilegirane vlasti, plesblacitu stvorenja u porečkoj kovačnici.

Pri cijeloj toj nesretnoj komediji jedino naš tješni članicu, da mi, ostajući »vjerni svojemu načelu puk smo uvijek obručali na prvi put i da naša narav, nemoguće radjati tolike kleverte i tolika osumnjičavanja, ostala je jedino li Taša, Iskrena i poštena.

Iz Dubašnice primili smo i drugi dopis o poslednjem izboru obč. glavnice i savjeta. Drugi dopis neusudara se sa prvim, t. j. dvojji, da će muževi, koji su na čelu občinske uprave, biti požrtvovano i nepristrano radiši za obč. dobro. Imademo dakle dva dopisa o istom predmetu od raznih osobah. Za sada neprilobujem ni jednoga ni drugoga već čemo malo čekati da vidimo, koji li nas je od dopisniku izvestio po duži i pravici a koji protivno. Doznamo li, da nas je jedan ili drugi dopisnički hotio, nećemo mu estuti dužni.

Razjašnjenje. U člančiću »Nekoliko rječi« u poslednjem broju r-e-no

je, da mjesto zastupniku, koji ne dodjuljil k drugoj sjednici uređenoj za izbor občinskog vjeća, stipe oni zamjenici, koji su u istom izbornom tlu dobili najviše glasova za članove zastupstva. Da nebito koj krije sumnju, navajamo još jednom dočim rječi zakona priobčenja u 11. art. našeg Ustava. Kad nebi izabranički ni drugi sjednici u rečenu svrhu sazvanoj došao, tad nastupa kao član zastupstva, dočiljeno kao zamjenik onaj, koji je u dotičnom izbornom tlu dobio načelnici broj glasova za članovl zastupstva ili odnosno za zamjenike. A to će reći, da u takovu slučaju postanu zastupnici oni, koji su kao zastupnici imali najviše glasova iz onih, koji su bili izabrani u dotičnom tlu po većini a nisu došli k rečenim sjednicama. Ako su, recimo u prvom izbornom tlu, dobili većine glasova za zastupnike Talljani i manjinu Hrvati, iako neće ti Talljani-zastupnici doći k sjednicama za izbor občinskog vjeća ili drugi put u tu svrhu pozvani, tada stupi na njihovo mjesto Hrvati-zastupnici. Isto je tako i sa zamjenicima ili substitutima.

Pazinskoj gimnaziji žvoni smrtno zvono. Već se cugo vremeni govoril i piše, da će biti pazinska vježbna gimnazija prenešena u Puli. Sud je stvar već odlučena i početkom dojeduce skolske godine bit će to valjda već gotov.

Pred nekoliko dana je naime mučilnik grada Pula, zaključio doprinesti 20.000 forintu za gimnaziju, koja bi se u onom gradu otvorila imala i to sa njenim naučnim jezikom.

Talijanski jezik podudavati će se na hrvatski kao obligatan predmet, na hrvatski dinko, da se nije po običaju niti pomislio. Grad Pula mora imati vrlo mnogo novaca, kad ovako ljepe svotu odlučuje na njemačku gimnaziju. Zar nezvaju gospoda u Puli da bi im vlasti njemačku gimnaziju bila dala i bez njihovog priznaja samo da bi ju zupitili bili? Zar nevide gospoda kako se po Istri, osobito med hrvatskim pakom, dižu škole njemačke i bez da ih tko pita niti treba?

Zaključkom puljskog gradskog vjeća nije doduće još odlučeno, da će biti pazinska gimnazija prenešena u Puli, ali to jo naravski posledica otvorenja gimnazije u Pulu. Čim se bude naime odlučio otvoriti gimnaziju u Pulu, odrediti će se i zatvaranje pazinske, jer se za nju nebi nušlo dostatno djakab.

Nam u istinu — kad nam nije dozvoljeno ni sanjati o hrvatskoj gimnaziji u Istri — svejedno je bila njemačka gimnazija u Pazinu ili Puli; što se jezik tice, ipak moramo kuzati, kad već hrvatsku ne možemo dobiti, da nam je milje viditi u Pulu njemačku gimnaziju nego talijansku. Kako smo vidiili u pazinskoj njemačkoj gimnaziji, odkad obstoji se još niti jedan Hrvat ni Talijan ponemčio. Hrvat ostao je Hrvat, Talijan ostao je Talijan. To se nebi za stalno moglo kazati kad bi ona gimnazija talijanska bila.

Mi dakle volimo njemačku nego talijansku gimnaziju u Pulu, jer ako nam ista nebude mnogo koristila, neće nam, nadamo se, niti škoditi.

Ovom priliku bi ipak imali još primoput, pošto se u gimnazijah odgajaju svećenici, činovnici, odvjetnici, lečnici itd. dakle sve ljudi, koji moraju svaki dan i neprekidno s narodom občiti, i pošto taj narod većinom hrvatski govori, da bi se vlastu morala već jednom poskrbiti, da u budućoj puljskoj gimnaziji bude hrvatski jezik obligatan predmet za sve a ne samo za Hrvate, jer svim koji u Istri žive i u narodom obč. hrvatski je jezik neobodno potrebni.

Dakle dakle mladostni prilike, da taj jezik nauči na dobu i na lagak način, da se na mora pod starost s učenjem istog mučiti. Toltko za sada o budućoj puljskoj gimnaziji.

Občinski izbori u Kopru obavili su se prošlog čedna. U drugom i trećem tlu izabrani su većinom prisostave stice a u prvom tlu činovnici.

Između dalmatinskih tvornica lijevara, zuuzinjeno danas ona g. »Rowesa Vlakov«, koja je podignuta prije 25 godina, jedno od prvih mjestih to se može istom dalmatinsku industriju punim pravom ponositi. Protiv vole ove tvornice bijaju na svih izložbenim — gdje bijaju izloženi — najvišim priznanjima odlikovanje. »Rowes Vlakov« poznat je radi dobiti međunarodni svojstvih, a »Maraskina« spada među najviše lijevara, koji se proizvadjuju u Austriji. Isto tako objavljen i tražen je »Rob Caccia«, radijekovitih sanitativnih, kojeg proizvajaju istovirtica. Nemanje vrednosti jesu Izvrsna dalmatinska vina, koja pripravljaju g. »Vlakov« i koje se natječu sa najpoznatijim svjetskim vinom. Osobite vrsti tog vina kau: »Vugava, Plavinić, Tartar itd. uživaju najbolji glos. Prije jedne i pol godine otvoren je g. »Vlakov« i u Trstu području za razvlačenje svojih proizvodova a mi mu želimo u tom našoj bolji upajem, da bi naime otvorenje put u dalje svjet Izvrsnog dalmatinskog proizvoda i tim došao do vedećih vlasta on i zemlja, koja ga je porodila.

Članovi, Bratovčine hrvatskih ljudi u Istri.

Po 1 for. darovali su sljedeća gospoda: Rođe Luku, pr. ravnatelj kralj. nautičke škole, Damir Narcis, Ločnica, Aleksandar, Mohorović Andrija, Zviždić Anton učitelj kralj. nautičke škole, Bujan Ivan, vjerojatno. Bakurđić Josip, trgovac, Dritro Ivan Nep, občinski blagajnik, Hiro Držutin, pučki učitelj. Čepulić Egidij, gradski kipetan, Graničer Ferdo, poreznički, Heltmann Andre, poreznički oficijel, Momčilović Luku, carinarski oficijel, Katarinić Milivoj, Stediončki knjigovodja, Peruško Jakov, poduzetnik, Godina Ferdo, trgovac. Svi u Bakru. Ukupno 16 forinta. Kao utomitelji su 25 for. pristupio je dr. Fr. Mandić.

Pomorske vesti.

Navili za brodove na jedra iz Trata.

Za Marsilju	frk. 12	po ton. dugah
Cete	12 i pol	*
Bordeaux	13 i pol	*
Milna	18	lesa
Algeriju	20 i pol	1100 unč. franc.
Messinu	18	1200 milot.
Cagliari	26	*
Patras	26	*
Pirej	25	*
Aleksandrija	26	1000
Port-Sald	26	*

iz Rieke.

Za Marsilju	frk. 12,50	po ton. dugah
Cete	13	*
Bordeaux	14	*
Milna	14	bordon
Cete	14	*
Port-Vendres	15	*
Algeriju	30	po 1100 unč. milot.
Batum	1,50	po prazn. barilu

Navili za parobroda iz Rieke:

Za Marsilju	frk. 12,50	po ton. dugah
Cete	13	*
Bordeaux	14	*
Rouen	16	po 1015 klg. brast. drva
"	26,80	po 1000 lit. vina.

Kretnje austro-ugarskih brodova u turizmu.

Odjedriljiti:

Rieka 15. ožujka. Ossolinak A, Jelenčić za Cete. Marco Marin, Dičić za Marselju. Culumbus, Menegheito za Trst. — Carigrada 9. ožuj. Javor, Kamenarović za Marselju. — Građevina 11. ožuj. Admirał, — za Cete. — N. Jork 8. ožuj. Istarski, Šišić za Bejrut. — Cagliari 9. ožuj. Virgo, Gludulic za Stockholm. — Samarang 5. velj. Conte Oscar L, Ragnone za Melbourne. — Sirne 7. ožuj. Dorina, M. M. Mirković za Falmouth. — P. Bades 1. ožujka. — London 10. travnja. — sterlnah 121. — 124. — Napoleon 9.77.50. — 9.78.50. — C. k. coklin 5.70. — 5.72. — Državne marke 60.50. — 60.60. — Isto francusko 48.80. — 49. — talijansko lira 48.70. — 48.80.
--

Tršćanska burza od dne 25. marta.

Austrijska pap. renta for.	83,90	do for.	83,40
Ugarska	* 93,90	do	94,10
Ista u zlatu 4%	* 90,15	do	90,35
Dionico nar. banke	87,00	do	870,35
— kredit-banke	301,50	do	302,50
Talijanska renta	90,5%	do	90,5%
London 10 lira	121. —	do	124. —
Napoleoni	9.77.50	do	9.78.50
C. k. coklin	5.70	do	5.72
Državne marke	60.50	do	60.60
Isto francusko	48.80	do	49. —
talijansko lira	48.70	do	48.80

Listnica uredničtveta.

Poštiljatelju: »Franline i Jurine« iz Osora. Vaše pismo smo zbacili jer se neobasiremo na neopisana pisma.

Može naše dopisnike molimo, da se uzvrte jer nam nedostaje prostora.

G. J. G. & B. Van i Vašem prijatelju odgovoriti ćemo čim prije pismom.

Lutrijski brojevi od 22. marta.

Beč	77 76 63 51
Graz	87 7 70 40 83
Temešvar	17 83 66 70 78
Brno	63 23 88 20 76

dne 25. marta:

TRŠČANSKA TRGOVACKA banka

Eskomptiranje mijenica.

Trst neposredno i domicilirano 4%,
Beč neposredno i domicilirano 4%, nu ne
krade od 10 danah.
Prag, Pest, Brno, Gradac, Lavov, Ljubljana, Zagreb i Rijeka neposredno i
domicilirano 4% u roku ne kracem
od 15 danah. 2-3

Doznake

za gore spomenute tržište bez provizije.
Interesi se izdane, neće za Banke.

godišnjih sa predoglasom od 15 danah
2%.

Za komade od 20 frankah u zlatu

interesi polag ugovora
Interesi na posude vrednosnih papiru

na Warrante 5%, godišnjih bez ikakva
troška i provizije na papire 6%, godišnjih
za iznose od for. 50, za veće iznose
polag ugovorenih pogodbah.

Uložci sahranjeni.
U sjegurnoj blagajni, gdje se čuvaju
sve vrednosne banke, sahranjuju se javne
vrednosti, zlato, srebro i skupoceni
predmeti uz povoljne pogodbe.

Trst, 21. maja 1884.
Upravni savjet.

Javna trgovacka agencija

(Pubblica Agenzia Commercio)

u TRSTU

Corsa br. 22.

Zanimivo za sve

Posebna poslužba za male
narušbe. Podjila se na sve
kreje na drobovnu držinom i
gostionicama. Razno sođivo,
kava, mitridio, pomaranče,
limuna, voće, ovatje, ruko-
doliko oruđe, pokutstvo
modne predmete itd., sve po
originalnih cijenam u malu
prijeviju, carine prosto.

Prouzme razpoznavanje i iz-
ručujuću tiskanicama, okružujućim
konjima za budi kojo pokra-
jine i stolice.

LA FILIALE della BANCA UNION

TRIESTE s'occupa di tutto le operazioni di Banca e
di Cambio valute.

a) Accetta versamenti in conto corrente:
Abbuonando l'interesse annuo

per Banconote

3 1/4 % con pravvilo di 5 giorni

4 " " 12 "

4 1/4 " a sui mesi" fisco

per Napoleoni

3 1/4 % con pravvilo di 20 giorni

3 1/4 " " 40 "

3 1/4 " " 3 mesi

4 " " 6 "

Godrano dell'interesse aumentato le lettere in
circolazione con 5 giorni di pravvilo dal 10 Novembre
a. c. quello con 18 giorni dal 13 giorni e quella con
21 giorni dal 25 Novembre a. c.

IN BANCO GIRO
abbuonando il 3% interese annuo sino
a qualunque somma; prelevazoni sino a
dolorni 20.000 a vista verso čeħquu; im-
porti maggori preavviso avant in Borsa
— Conferma dei versamenti in apposito
librato.

Conteggia per tutti i versamenti
fatti a qualsiasi ora d'ufficio la validità del
medesimo giorno.

Assume per propri cor-
rentisti l'incasso di Cambiali per
Trieste, Vienna e Budapest, rilascia loro
assegni per queste ultime piazze ed accorda
loro la facoltà di domiciliare effetti
presso la sua cassa franco d'ogni
spesa per essi.

b) Si incarica dell'acquisto e della vendita
di offotti pubblici, valute a divisio-
ne, nonché dell'incasso d'assegni, cam-
biali e coupons, verso 1/4 di provi-
glone.

c) accorda ai suoi committenti la facoltà
di depositare effetti di qualsiasi specie
e ne cura gratis l'incasso di coupons
alla scadenza.

La Filiale della Banca Union

Sezione Merca si incarica
dell'acquisto e della vendita di merci in
commissione, accorda sovvenzioni ed
apre crediti sopra mercanzie ad essa
consegnate, oppure polizze di carico
o Warrants. 2-2

Izvrsati ugovorni uradnik M. Mandić.

Nekajni viso

Nekajni viso</p